МОЇЙ ЖІНЦІ

(На вечір з танцями у нас 12 січня 1856)

Скачи, мати, серед хати,
Підтикай запаску!
Шахрай нитки і півмітки
За шинкарську ласку.
Хай сусідки папослідки
Дивляться й регочуть:
Поморгають, покивають
Та й пересокочуть.
Круглий, мати, щоб всім знати,
Поки ще з півжмені
Бряжчить бідних шагів мідних
В батьківській кишені!
А не стане — він достане:
Се його вже діло.
Через кладки без оглядки
Махай у шинк сміло!
А не вірять, а не мірять
Набір у шиночку —
Сунь очіпок, застав діток,
Скинь плахту й сорочку!..
Все то бридні, все то злидні:
Згине й наживеться;
А мед, пиво (тож-то й диво!)
Тільки й пить, як п'ється!..
21 января 1856 г., Харьков